

A jelen fellebbezéssel megtámadott végzésben a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a Bíróságnak a „Comitato Venezia vuole vivere” ügyben 2011. június 9-én hozott ítéletében foglalt döntését, amelynek értelmében a Bizottság határozatának „önmagában tartalmaznia kell a nemzeti hatóságok általi végrehajtásához szükséges valamennyi lényeges adatot”. Annak ellenére, hogy a határozat nem tartalmazta a nemzeti hatóságok általi végrehajtásához szükséges lényeges adatokat, a Törvényszék nem állapított meg semmiféle hiányosságot a Bizottság által a vitatott határozatban elfogadott módszert illetően, amivel téves jogalkalmazást követett el.

A Bíróság által a „Comitato Venezia vuole vivere” ügyben hozott ítéletében megállapított elvek alapján a visszatérítetés keretében a tagállamnak, és nem a kedvezményezettnek kell bizonyítania minden egyes esetben, hogy fennállnak az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek. A jelen ügyben azonban a Bizottság a vitatott határozatban elmulasztotta megjelölni az ilyen vizsgálat „módozatait”, következésképpen az Olasz Köztársaság, mivel nem rendelkezett az annak bizonyításához szükséges lényeges adatokkal a visszatérítetés keretében, hogy a nyújtott előnyök a kedvezményezettek tekintetében állami támogatásoknak minősülnek, a 2012. december 24-i 228. sz. törvény által (1. cikk (351) és ezt követő bekezdések) a bizonyítási teher megfordítása mellett döntött, a közösségi ítélkezési gyakorlat által megállapítottakkal szemben.

Az olasz jogalkotó szerint különösen nem a tagállamra, hanem a támogatásokat adókedvezmény formájában elnyerő egyes kedvezményezett vállalkozásokra hárul annak bizonyítása, hogy az említett kedvezmények nem torzítják a versenyt és nincsenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, aminek hiányában az odaitélt kedvezmény versenytorzító és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatását vélelmezni kell. Mindez nyilvánvalóan ellentétes a Bíróság által a „Comitato Venezia vuole vivere” ügyben hozott ítéletében megállapított elvekkel.

2013. február 26-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-96/13. sz. ügy)

(2013/C 129/15)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Patakia és A. Tokar)

Alperes: Finn Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel az IIR-IKA (az Idryma Koinonikon Asfaliseon [IKA, görög társadalombiztosítási intézet] integrált információs rendszere) és az IKA honlapja tekintetében műszaki támogatási, valamint adatbázis-feltöltési szolgáltatások 30 hónapos

időszakra történő nyújtására vonatkozó nyílt közbeszerzési eljárásban (az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2009/S110-159234. sz. alatt közzétett L30/POY/9/5-6-2009. sz. ajánlati felhívás) olyan feltételeket szabott, amelyek szerint az ajánlattevőknek egyrészt tapasztalattal kellett rendelkezniük valamely görög társadalombiztosítási szervvel kötött hasonló szerződések teljesítésében, másrészt pedig az alvállalkozók tapasztalatát nem lehetett az ajánlattevők tapasztalatként figyelembe venni — nem teljesítette a 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkéből, valamint az ezen irányelv 2. cikkével összefüggésben értelmezett 44. cikkének (2) bekezdéséből és 48. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A 2004/18 irányelv 2. cikkével összefüggésben értelmezett 44. cikke (2) bekezdésének és 48. cikkének hivatkozott megsértése az IKA mint ajánlatkérő közbeszerzési eljárására vonatkozik, amelynek tárgyát az IIR-IKA és az IKA honlapja tekintetében műszaki támogatási, valamint adatbázis-feltöltési szolgáltatások nyújtása képezi.
2. A Bizottság úgy véli, hogy az ajánlati felhívás azon feltétele, amely megköveteli, hogy tapasztalattal kell rendelkezni valamely görög társadalombiztosítási szerv integrált információs rendszerének (IIR) megvalósításában, olyan földrajzi feltételt képez, amely sérti a — 2004/18 irányelv 2. cikkében, 44. cikkének (2) bekezdésében és 48. cikkében foglalt — egyenlő bánásmód elvét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó elvet.
3. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az indokolással ellátott véleményére adott válaszaikban a görög hatóságok — lényegében elismerve a kifogásolt jogsértést vállalták, hogy a bizottsági kifogásnak megfelelően minden módosítást végrehajtanak.
4. Ugyanakkor a Bizottság úgy véli, hogy a pályázati kiírás azon feltétele, amely előírja, hogy az ajánlattevő alvállalkozóinak tapasztalatát nem lehet az ajánlattevő tapasztalatként figyelembe venni, sérti a 2004/18 irányelv 48. cikkét, amennyiben az említett feltétel szerint az ajánlattevők nem hivatkozhatnak harmadik személyek tapasztalatára annak igazolása érdekében, hogy rendelkeznek azzal a műszaki alkalmassággal, amely a szóban forgó szerződés teljesítéséhez szükséges.
5. Válaszukban a görög hatóságok — lényegében elismerve a Bizottság második kifogását is — kötelezettséget vállaltak arra, hogy az új közbeszerzési eljárásban kifejezetten elő lesz írva az a lehetőség, hogy az ajánlattevő vállalkozások hivatkozhatnak harmadik személyek, így az alvállalkozók releváns tapasztalatára.
6. Mindazonáltal a görög hatóságok nem határozták meg az új ajánlati felhívás közzétételének pontos időpontját, ellenben a belső jogrendre hivatkozva meghosszabbították az előző szerződés futamidejét.

7. A Bizottság ezenkívül megállapította, hogy a 2004/18 irányelv fent említett rendelkezéseinek hivatkozott megsértése továbbra is fennáll, és a hivatkozott indokok nem igazolhatják e jogsértést, ennélfogva a szóban forgó jogsértés megállapítása iránt keresetet indított a Bíróság előtt.

(¹) HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.

A Tribunalul Sibiu (Románia) által 2013. február 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Silvia Georgiana Câmpean kontra Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

(C-97/13. sz. ügy)

(2013/C 129/16)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul Sibiu

Az alapeljárás felei

Felperes: Silvia Georgiana Câmpean

Alperes: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az EUMSZ 110. cikk rendelkezéseivel a 9/2012. sz. törvénnyel bevezetett szabályozás, és az valóban nyilvánvalóan hátrányosan megkülönböztető intézkedésnek minősül-e?
2. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 110. cikket, hogy azzal ellentétes a 9/2012. sz. törvénnyel bevezetett, a gépjárműveket terhelő környezetszennyezési adót előíró szabályozás (eredeti változatában), amennyiben ezt az adóügyi intézkedés oly módon alakítja ki, hogy az visszatart a más tagállamokban vásárolt használt járműveknek az említett tagállamban való forgalomba helyezésétől, anélkül azonban, hogy visszatartana a belföldi piacon jelenlévő, ugyanolyan életkorú és használati fokú használt járművek megvásárlásától?

A Højesteret (Dánia) által 2013. február 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Martin Blomqvist kontra Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(C-98/13. sz. ügy)

(2013/C 129/17)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Højesteret

Az alapeljárás felei

Felperes: Martin Blomqvist

Alperesek: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 4. cikkének (1) bekezdését, hogy a szerzői jogi oltalomban részesített áru szerinti tagállamban „nyilvános terjesztés” valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít árut, akinek eladó által ismert címe olyan tagállamban van, ahol az áruk szerzői jogi oltalom alatt állnak, átveszi az áru ellenértékét, és kiszállítja az árut a megbeszéltek címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely az áru szállítása szerinti tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?
2. Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (²) 5. cikkének (1) és (3) bekezdését, hogy valamely tagállamban a védjegy „gazdasági tevékenység körében való használata” valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít védjeggyel ellátott árut, akinek eladó által ismert címe olyan tagállamban van, ahol a védjegyet lajstromozták, átveszi az áru ellenértékét és kiszállítja az árut a megbeszéltek címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely a kérdéses tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?
3. Úgy kell-e értelmezni a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (³) 9. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy valamely tagállamban a védjegy „gazdasági tevékenység körében való használata” valósul meg akkor, ha egy vállalkozás egy harmadik országbeli internetes honlapon keresztül megállapodást köt arra, hogy egy olyan magánvásárlónak ad el és szállít közösségi védjeggyel ellátott árut, akinek eladó által ismert címe valamely tagállamban van, átveszi az áru ellenértékét, és kiszállítja az árut a megbeszéltek címre, vagy ilyen helyzetben az is feltétel, hogy az áruk az eladást megelőzően olyan eladásra való felkínálás vagy reklám tárgyát képezzék, amely a kérdéses tagállam fogyasztóit célozza, vagy a nekik szóló honlapon szerepel?